

[Holger Hansen.]

skynde olieeftersøgningen. Der kom også fra nogle sider ønsker om at inddrage nye områder af Grønland i olieeftersøgningen.

Den daværende regerings stilling såvel i foråret som i efteråret 1974 var den, at det var rigtigt at fastholde den stramme linje på dette vigtige område, uanset at oliekrisen uægtelig havde aktualiseret et dansk ønske om at skaffe sig rådighed inden for riget over energikilder, således at Danmark kunne være mere uafhængig af den internationale udvikling på dette område.

Uanset dette var det regeringens, og jeg forstod også folketingsudvalgets opfattelse, at den politik, der var lagt til rette, var rigtig, og at den uanset de ændrede tilstande, prismæssigt og på anden måde, der var indtrådt i mellemtiden, burde fastholdes.

Venstre er af den samme opfattelse i dag. Det vil for det danske rige være af uvurderlig betydning at have rådighed over energiresourcer, uanset om disse ressourcer måtte findes i Nordsøen eller i Grønland eller et andet sted i det danske rige. Det må være klart for enhver, at Danmark må prøve at skaffe sig disse ressourcer. Vi har hidtil i Danmark lagt vor politik til rette på en sådan måde, at vi forsøgte at have fast grund under fødderne, før vi tog det første skridt. Derfor varede det ganske længe, inden vi kom i gang, og det er jo også blevet kritiseret.

Jeg vil også gerne tilbagevise den kritik, der nu lyder fra visse sider, af, at vi nu går for hurtigt frem. Det vil for Grønland være overordentlig ønskværdigt, hvis det blev muligt at skabe alternative erhvervs- og beskæftigelsesmuligheder deroppe. Også af den grund vil jeg finde det meget forkert, hvis vi nu i sidste øjeblik ændrede politik på dette område. Det ville forskertse nogle muligheder for det grønlandske samfunds udvikling. Jeg tror heller ikke, at det ville kunne forstås i det grønlandske samfund, hvis Danmark nu, hvor der ligger ansøgninger med væsentlige investeringer tilrettelagt i de kommende år, udskød det videre arbejde med dette til en uvis fremtid.

Forslagsstillerne prøver ligesom at kæde koncessionspolitik sammen med ønsker om hjemmestyre. Venstre mener ikke, at disse to spørgsmål kan kædes sammen eller gøres afhængige af hinanden.

Må jeg, inden jeg siger nogle bemærkninger om det, der er den anden del af forespørgsels tekst, sige til hr. Lars Emil Johansen, som heroppefra ligesom gav det udseende af, at man, de ansvarlige — jeg ved ikke nøjagtig, hvem hr. Lars Emil Johansen hentyder til — ikke gerne lyttede til den tale og den kritik, der måtte komme fra de politikere i Grønland, som er modstandere af det ene og det andet og eksempelvis af denne politik. Jo, det vil naturligvis ansvarlige politikere lytte til, men deri ligger jo ikke, at ansvarlige politikere i denne sag eller i andre sager alene skal lytte til og rette sig efter en gruppe politikere i Grønland, som har den modsatte opfattelse af den, flertallet har. Det ville dog vist være at tolke demokratiets væsen meget besynderligt. Mig bekendt har landsrådet løbende fulgt dette her og har været indforstået hermed, og det er da klart, at landsrådets forretningsudvalg ville ikke have givet sin tilslutning, såfremt man fandt, at man ikke fra ansvarlig side i Danmark, hvem det så måtte være, havde lyttet efter de synspunkter, der måtte blive fremsat. Jeg synes altså, at hr. Lars Emil Johansen ligesom skulle erkende i denne debat, at han ikke alene har monopol på den grønlandske mening, men er en røst blandt andre, såvel som vi andre er en røst blandt de mennesker, vi repræsenterer.

Må jeg sige om anden halvdel, hjemmestyretankerne, at det er indlysende, at et grønlandsk hjemmestyre ville have et bedre fundament, såfremt der i Grønland fandtes et bredere erhvervsgrundlag. Det er klart, at et hjemmestyre ville have bedre muligheder, såfremt Grønlands økonomi hvilede mere i sig selv, end tilfældet er i øjeblikket, men jeg mener ikke, at et grønlandsk hjemmestyre skal vente på, skal vi sige de økonomiske forudsætninger, for så kan det vare for længe, og det mener jeg ikke der er tid til.

Venstre går altså ind for, at det grundlag, der nu er lagt ved hjemmestyreudvalgets betænkning i februar, på den ene eller den anden måde videreføres med det mål, som vi har sagt det så ofte, at flytte beslutninger fra Danmark, fra centraladministrationen her til det grønlandske samfund. På hvilken måde og efter hvilken tidsplan det skal ske, kan vi ikke vide, før vi kommer længere